

Forslag

til

Lov om ændring af ligningsloven.

Fremsat den 12. november 1970 af *Ømann, Poul Dam, Aksel Larsen og Arne Larsen.*

I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten, jfr. lovbekendtgørelse nr. 348 af 17. juli 1970, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 14 A, stk. 5, indsættes som nyt stykke:

„Stk. 6. Over- eller underskud af de i stk. 1-4 omhandlede egne boliger nedsættes, før de medregnes i den skattepligtige indkomst, med $\frac{1}{10}$ for indkomståret 1972, med $\frac{2}{10}$ for indkomståret 1973 og så fremdeles

indtil indkomståret 1981 og derefter, hvor intet over- eller underskud vil være at medregne.“

Stk. 6 bliver herefter stk. 7.

2. Efter § 16 D indsættes som ny paragraf:

„§ 16 E. Renter af gæld, optaget efter den 1. januar 1972, kan alene fradrages i den skattepligtige indkomst i det omfang, lånet uomtvisteligt er optaget til brug i den skattepligtiges erhvervsvirksomhed, jfr. dog § 14 A, stk. 4.“

Bemærkninger til lovforslaget.

Lovforslaget er i det væsentlige en genfremsættelse af et den 21. oktober 1969 fremsat lovforslag, som ikke færdigbehandles.

Lovforslaget tilsigter at afskaffe fradrag for renter af privat gæld. Sådanne renter er ikke driftsudgifter, men henhører til privatudgifter, der efter skattelovens systematik ikke kan fradrages.

Også udgifter til bolig henhører til privatforbrug. Lån i egen bolig er principielt privat gæld, og spørgsmålet om den skattemæssige behandling af egen bolig hører derfor nøje sammen med spørgsmålet om fradrag for renter.

Lovforslaget tilsigter derfor tillige en afskaffelse af reglerne om medregning af over- eller underskud i egen bolig i den skattepligtige indkomst gennem afvikling af over- eller underskud over en 10-årig periode, således at skattelovgivningen efter periodens udløb er neutral over for valget af boligform, idet der ved afviklingen sker en skattemæssig ligestilling af ejere med lejere.

Det er derfor foreslået, at fradraget for private renter ophæves for lån optaget efter 1. januar 1972,

idet dog renter af gæld i egen bolig omfattes af den 10-årige afviklingsperiode.

For anden allerede etableret gæld indebærer forslaget fradrag af renter i hidtidigt omfang.

Ud over ønsket om at tilvejebringe skattemæssig ligestilling med hensyn til boligudgiften og afskaffe traditionelle, men derfor ikke mindre urigtige principper for opgørelsen af den skattepligtige indkomst og det private forbrug, har følgende hensyn været bestemmende for forslagens udformning:

1) Skatteforholdene for ejere af egen bolig er uhyre forskellige, idet hovedsagelig gældsbyrden og dermed rentebyrden er udslaggivende for det skattemæssige resultat. Derfor er en forhøjelse af lejeværdien, beregnet som en procentdel af ejendoms værdien, ikke nogen farbar vej. En forhøjelse til en værdi, der ville svare til markedsværdien, ville tvinge et stort antal familier fra hus og hjem. Derfor er det ikke blot principielt rigtigt at forlade det nuværende kunstige ejendomsregnskab, som præmierer gældsstiftelse og fremmer inflation, men en løsning via lejeværdiens forhøjelse ville nødvendig-

gøre besværlige kompensationsordninger for store grupper.

2) Skattefordelene er ikke alle indhøstet af de nuværende ejere, men allerede betalt til sælgerne i form af højere ejendomspriser. Det ville derfor være urimeligt over for ejerne at afskaffe skattefordelene pludseligt. En 10-årig afviklingsperiode må anses for så skånsom, at selv de seneste købere kan nå at omstille sig på den.

3) Det er betænkeligt at skabe et skel mellem nuværende og fremtidige selvejere, og det kan ikke afvises, at der ville være tendenser til stavnsbånd for de nuværende ejere, hvis skattefordelene ophævedes totalt for fremtidige erhvervelser, men bevaredes for nuværende ejere. Hertil kommer problemerne i forbindelse med at fastsætte kriteriet for en skarp skæringsdag (grundkøb, projektering, byggetilladelse, slutseddel osv.), som ville virke urimelig i mange

enkelttilfælde. Som forslaget er udformet, falder også nye ejere ind under den glidende afvikling.

4) Forslagsstillerne har endvidere anset det for uhensigtsmæssigt at sondre mellem billige og dyre huse, idet der må befrygtes spekulation omkring de pris- eller vurderingsgrænser, som måtte fastlægges og stadig ajourføres, også under hensyntagen til de lokale prisforhold.

I forbindelse med sondringen mellem private og erhvervsmæssige renter påhviler det efter forslaget formulering den skattepligtige at godtgøre, at gælden er af erhvervsmæssig karakter. Der kan til vejledning for ligningsmyndighederne være behov for yderligere formodningsregler, f. eks. hvor der jævnledes med erhvervsinvesteringer på kredit foretages privatanskaffelser for disponible midler. Sådanne vanskeligheder i grænsetilfælde må imidlertid anses for ubetydelige i forhold til forslagets store betydning for bolig- og rentesituationen.